

РЕШЕНИЕ

№ 3477

гр. София, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10370** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „ТРАНСАК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление на дейността: [населено място], [улица], ет. 3 срещу Ревизионен акт № Р-22220419005293-091-001/28.05.2020 г., издаден от М. С. Х. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите и Ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1342/31.08.2020 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за внасяне в размер на 1 527 267, 89 лв. за данъчен период м. 04.2019 г., в резултат на начислен ДДС в размер на 1 595 292,30 лв. за недекларирани от дружеството вътреобщностни придобивания /В./ и съответните лихви в размер на 161 224,51 лв.

В жалбата се поддържа, че РА, потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП, е издаден в противоречие с материалноправни разпоредби на ДОПК, ЗДДС, в противоречие с практиката на СЕС. Подробни съображения в тази насока са развити в жалбата. Иска се отмяната на Ревизионен акт Р-22220419005293-091-001/28.05.2020 г., потвърден с Решение № 1342/31.08.2020 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място], както и присъждането на сторените по

делото разноси, съобразно представения списък по реда на чл. 80 от ГПК.

В проведените публични съдебни заседания по делото жалбоподателя, се представлява от адв. К. и адв. М., с надлежно процесуална представителна влас. В хода по същество на делото се поддържа становище за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на РА, като се моли оспореният акт да бъде отменен по подробни съображения изложени в жалбата. Претендира се присъждането на разноси по делото съобразно представен списък.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, заявява становище за неоснователност на жалбата, като счита оспорения РА за правилен и законосъобразен. Подробни доводи относно незаконосъобразността на жалбата са изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Извършването на ревизия на „ТРАНСАК“ ЕООД е за установяване на данъчни задълженията на дружеството по ЗДДС.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220419005293-020-001 от 09.08.2019 г., връчена по електронен път на 15.08.2019 г., изменена със Заповеди № Р22220419005293-020-002/14.11.2019 г., № Р-22220419005293-020-003/11.12.2019 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ТРАНСАК“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220419005293-092-001/19.03.2020 г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК вх. № Р-22220419005293-В.-001-И/11.05.2020 г., обсъдено и преценено като неоснователно в процесния акт.

Ревизията приключва с РА № Р-22220419005293-091-001/28.05.2020 г.. издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. С ревизионния акт е начислен ДДС в общ размер на 1 595 292,30 лв. за данъчен период м. 04.2019 г., на основание чл. 62, ал. 2 и ал. 3 във връзка с чл. 117, ал. 2 от ЗДДС.

В ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

Органите по приходите на база извършените проверки, установили, че на 15.04.2019 г. жалбоподателят е закупил 385 броя нови автомобили марка „О.“, различни модификации, на обща стойност 4 078 300,00 евро с 6 фактури, издадени от белгийското дружество NV JTL CARS с VIN BE0883549145, описани на стр. 5 от РА. По тези ВОД ревизираното лице е извършило плащания в размер на 1 644 200,00 евро. Сумата от 2 434 100,00 евро по В. е останала неплатена. Към момента на покупката автомобилите са се намирали на паркинг в пристанищния [населено място], С., стопанисван от митническият посредник JADROAGENT I. с VIN SI274476669.

Съгласно морска товарителница /комбиниран транспорт/ №S316397786, издадена на 24.03.2019 г. от GRIMALDI EUROMED S.P.A., [населено място]. Италия, автомобилите са закупени от дружеството SH.I.R-SHLOMO CAR I. L.. И., с V. номер 51-1196412. като получател е NV JTL CARS, Б.. Същите са натоварени от пристанище Ashdod. И. и разтоварени на пристанище в [населено място]. С.. Дължимите мита по вноса на автомобилите са платени от NV JTL CARS, в качеството му на собственик, чрез митническия посредник JADROAGENT I. С.. Ревизиращите са констатирани, че сделката не е декларирана от ревизираното лице в дневника му за покупки и справка-декларация по ЗДДС.

От пристанището, моторните превозни средства са транспортирани с автобуси до немското дружество AUTOWELT GROSSHANDELS KG, на адрес М.-Р.-S. 7. 06796 Brehna. Германия. Приложени са копия на 60 броя международни товарителници, в които като изпращач е посочен митническият посредник JADROAGENT I. от името на ревизирания субект или на NV JTL CARS, Б.. Като получател е посочен AUTOWELT GROSSHANDELS KG, Германия; разтоварен пункт - М.-Р.-S. 7, 06796, Brehna, Германия; товарен пункт - JADROAGENT I. D.O.O., Pristaniska 45, 6000, К., Slovenia. Транспортът на закупените нови превозни средства е започнал през периода от 07.04 до 19.04.2019 г. и е завършил през периода от 16.04.2019 г. до 26.04.2019 г. През процесния период автомобилите са подготвени за регистрация от органите на КАТ в България. Според обясненията на ревизираното лице автомобилите са регистрирани в Германия, като е бил извършен монтаж на регистрационни табели от изпратени за целта служители на КАТ, отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 6, ал. 3, т. 2 от Наредба № 1-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства на МВР, като впоследствие са били дерегистрирани.

В края на м. 04.2019 г. автомобилите са продадени от ревизирания субект на първоначалния собственик и доставчик - NV JTL CARS, Б., с надценка от 364 700 евро, като за целта са издадени инвойси с номера от 2019002 до 2019008 от 29.04.2019 г. Продажбите са отразени в дневниците за продажби на ревизирания субект за данъчните периоди м. 09.2019 г. и м. 11.2019 г. като доставки обща данъчна основа 4 713 200,00 евро /левава равностойност от 9 218 217,97 лв./, извършени на основание чл. 69, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение извън територията на страната.

С оглед на факта, че процесните МПС не са пристигнали на територията на страната, органите по приходите са приели, че покупките на стоки от белгийския търговец не попадат в общите хипотези на вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 62 ал. 1 от същия закон. Посочили са, че по отношение на спорните доставки е приложима разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която мястото на изпълнение на В. на стоки е на територията на страната когато лицето, което придобива стоките е регистрирано по ЗДДС и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната.

Тъй като при доставката от NV JTL CARS, VIN BE0883549145 към българското дружество, последното е предоставило своя български регистрационен номер по ЗДДС, за него е възникнало задължение за начисляване на ДДС за вътреобщностно придобиване на стоки, с място на изпълнение на територията на страната на

основание чл. 62, ал. 1 от ЗДДС, освен ако не докаже, че вътреобщностното придобиване е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, а именно/в Германия. За удостоверяване на обстоятелството, че В. на стоки е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС следва да разполага с документ, издаден от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. Органите по приходите са изтъкнали, че такива доказателства не са представени в хода на ревизията. Не са ангажирани и доказателства, че ревизираният субект разполага с немски идентификационен номер за целите на облагането с ДДС в Германия. Посочили са, че разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС изрично предвижда, че в конкретния случай мястото на изпълнение е на територията на Република България, макар стоките да не са транспортирани до страната, доколкото придобиването им е осъществено под идентификационния номер на ревизираното лице за целите на ДДС в България.

В заключение е прието, че „ТРАНСАК“ ЕООД се явява платец на данъка по вътреобщностното придобиване на стоки по реда на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, има задължението да изготви протокол по чл. 117 от ЗДДС за начисляване на ДДС, но няма право на приспадане на данъчен кредит. За начисления данък е предвидена възможност за корекция по реда на чл. 62, ал. 4 от ЗДДС, като механизмът за намаляване на начисления данък е разписан в чл. 10 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ с цел да не се допусне двойното данъчно облагане.

Органите по приходите констатирани, че ревизираното дружество не е издало протокол по чл. 117 от ЗДДС и не е начислило данък за извършените вътреобщностни придобивания на стоки под българския си идентификационен номер за целите на ДДС. При това положение са приели, че на основание чл. 86 от ЗДДС данъкът е станал изискуем от ревизирания субект, който е бил длъжен да го начисли като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период и посочи документа по т. 1 в дневника си за продажбите за съответния данъчен период. Предвид изложеното и на основание чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС за вътреобщностните придобивания на стоки на обща стойност 7 976 461.49 лв., с ревизионния акт е начислен ДДС в размер на 1 595 292.30 лв

Срещу РА от „ТРАНСАК“ ЕООД е подадена жалба до директор на Дирекция „ОДОП“, като с Решение № 1342/31.08.2020 г., директорът на Дирекция „ОДОП“, ревизионният акт е РА е потвърден.

За изясняване фактите по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, прието от съда, като обективно и безпристрастно изготвено и като неоспорено от страните по делото. От заключението на вещото лице се установява, че от първоначално закупените през месец април 2019 г., а после препродадени от жалбоподателя в същия месец на NVTL CARS Б. и превозени до Autowelt Grosshandels KG Германия, с адрес : M. Plank S..7, 06796, Brehna, V. DE297423199 -за продажбите им към крайни клиенти в Германия, не са декларирани продажби и респективно не е внесен ДДС пред съответните компетентни власти в Германия за 6 броя автомобили Opel Astra Е. и 3 броя автомобили Opel Astra Е. +. Вещото лице е посочило също, че има 9 броя непродани автомобили на крайни клиенти в Германия и те са част от две издадени

фактури за продажба от Трансак ЕООД с получател NVJTL Cars - от фактура 2019003 и от фактура 2019002. Единичната продажна цена на автомобилите Astra E. от фактура 2019003 е 10200 евро за 1 бр автомобил. Стойността за ббр автомобили е 61200 евро или 119696,80 лева данъчна основа. Дължимия данък добавена стойност за тази данъчна основа с данъчна ставка 20% е 23939,36 лева. Единичната продажна цена на автомобилите Astra E.+ от фактура 2019002 е 11200 евро за 1 бр. автомобил. Стойността за 3 броя автомобили е 33600 евро или 67715,89 лева данъчна основа. Дължимия данък добавена стойност със ставка 20% за тази данъчна основа е 13 543,18 лева. Така установен общият размер на данък добавена стойност на непродадените автомобили в Германия от NVJTL Cars за общата данъчна основа на 9 броя непродадени автомобили на крайни клиенти в Германия е в размер на 187412,69 лева и полагащият се данък добавена стойност със ставка 20% е в размер на 37 482.54 лева. По делото са приобщени и представени от жалбоподателя допълнителни доказателства.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „Трансак“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № № Р-22220419005293-091-001/28.05.2020г., издаден от М. С. Х. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите и Ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1342/31.08.2020 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за внасяне в размер на 1 527 267,89 лв. за данъчен период м. 04.2019 г., в резултат на начислен ДДС в размер на 1 595 292,30 лв. за недеklarирани от дружеството вътреобщностни придобивания /В./ и съответните лихви в размер на 161 224,51 лв.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложена след надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл. 112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК - РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕП. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи съдът намира, че същите са надлежно подписани. При това положение следва да се приеме, че ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, а доводите изложени от страна на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

По материалната законосъобразност на акта:

С процесния РА е установено наличието на основанията по чл. 86, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС за вътреобщностните придобивания на стоки на обща стойност 7 976 461.49 лв. и е начислен ДДС в размер на 1 595 292.30 лв.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника с административна преписка по издадения РА доказателства, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Търговско дружество „Трансак“ ЕООД през ревизирания период е с основен предмет на дейност внос и износ на коли, даване под наем на автомобил, като основната дейност е покупка на нови леки автомобили произведени извън ЕС от И., с марка „О.“, различни модели, които в последствие ги продава в страни от ЕС.

Основният спорен по делото въпрос е, осъществил ли е жалбоподателят В. с място на изпълнение на територията на РБ при условията на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС или не.

Съгласно нормата на чл. 13, ал. 1 ЗДДС, вътреобщностно придобиване е придобиването на правото на собственост върху стока, както и фактическото получаване на стока в случаите по чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. По смисъла на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от с.з., мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато стоките пристигат и

превозът им завършва на територията на страната. По силата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, независимо от посоченото общо правило на ал. 1, мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. И поради това, че ЗДДС е предвидил мястото на изпълнение на В. да е на територията на страната, независимо, че стоката не пристига и превозът не завършва на територията на страна, на основание чл. 84 от ЗДДС дружеството е задължено да начисли ДДС при придобиване на стоката.

Установява се от доказателствата по делото, както правилно са приели и органите по приходите, че процесните автомобили закупени от NV JTL CARS, VIN BE0883549145 са придобити под идентификационен номер на жалбоподателя и за него е възникнало задължение за начисляване на ДДС за В. на стоки, освен ако последният не проведе доказване, че В. е обложен в държавата членка където стоките са пристигнали или е завършен превозът им, в случая – Р.Германия.

В случая по делото не са ангажирани категорични доказателства, че данъкът е обложен. В случая фикцията на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, според която, когато е налице В., който се придобива под идентификационен номер, мястото се счита, че е на територията на страната и затова следва да е приложим и чл. 84 ЗДДС, за което няма спор между страните по делото. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 40 и чл. 41 от Директива 2006/112/ЕО, които уреждат мястото на вътреобщностното придобиване на стоки.

За твърдението на касатора, че В. е обложен в държавата - членка, където стоките фактически са пристигнали – Германия, са представени - писмо от Autowelt Grosshandels KG, Германия в което е посочено, че при порверка на системата на дружество 392 превозни средства са получени от NV JTL CARS през април 2019 г., като всички превозни средства са фактурирани вътрешно и са продадени на крайни клиенти, като декларациите за продажби са отчетени и плащанията на ДДС са извършени към централното бюро по приходите на дружеството майка, както и фактури издадени на дружеството жалбоподател от Sarl love auto. Съдът приема, че така представите документи са частни свидетелстващи документи по смисъла на чл. 181 от ГПК нямат обвързваща съда материална доказателствена стойност и същите обсъдени самостоятелно, както и съвкупно с останалите представени по делото доказателства не изясняват спорните по делото факти и обстоятелства, а именно, че ДДС върху стойността на продадените в Р.Германия МПС е заплатен от немското дружество. Това не се установява и от заключението на вещото лице по допуснатата и прието по делото ССЕ. Напротив вещото лице е констатирало, че за продажбите към крайни клиенти в Германия, не са декларирани продажби и респективно не е внесен ДДС пред съответните компетентни власти в Германия.

Следва в горната връзка да се посочи, че с решения по съединени дела С - 536/08 и С - 539/08 на СЕС по приложението на чл. 28б, А, параграф 2, първа алинея от Шеста директива, касателно въпросът дали може да се приспадне данъчен кредит на начисления ДДС по В., този казус е сходен, а не идентичен, но е относим към спорния въпрос: Дължи ли се право на данъчен кредит при осъществен В. под идентификационен номер, след като стоките са пристигнали на територията на друга държава - членка? Отговорът в решението на СЕС е категоричен, че данъчен кредит не се дължи, след като стоките по В. не са пристигнали на територията на страната, както и не е доказано от касатора чрез документ по чл. 9 ППЗДДС данъкът да е обложен в държавата - членка, където стоките са превозени.

Както се посочи по-горе извършените от „Трансак“ ЕООД - регистрирано по ЗДДС лице в Р.България, покупки на стоки на територията на държава членка, транспортирани до друга държава членка и за трети страни, описано по-горе, не

попада в общите хипотези на вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната, съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 62, ал. 1 от същия закон, доколкото с разпоредбата на чл. 62, ал. 1 се поставя изискването стоките да пристигат и превозът им да завършва на територията на страната. Следва обаче да се има предвид разпоредбата на ал. 2 от същата норма, съгласно която независимо от ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когатолицето, което придобива стоките, е регистрирано по ЗДДС и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. Алинея 3 указва, че ал. 2 на чл. 62 от ЗДДС не се прилага когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоки е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършен превозът им. От представените документи е видно, че българското дружество придобива стоките под идентификационния му номер по ЗДДС, като не е представило доказателства съответното придобиване да е обложено с данък върху добавената стойност в държавата членка, където стоките са пристигнали/завършил е превозът им. Предвид това тези случаи вътреобщностното придобиване е с място на изпълнение на територията на страната и данък върху добавената стойност е изискуем от българското дружество на основадие чл. 84 от ЗДДС.

Неподкрепено както се посочи, с доказателства е твърдението на жалбоподателя, че вътреобщностното придобиване е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ППЗДДС, за доказване на обстоятелствата, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършен превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от закона следва да разполага с документ, удостоверяващ, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в тази държава членка. Този документ се издава от компетентната приходна администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е извършил превозът им, какъвто документ по делото не е представен.

Съобразно разпределението на доказателствената тежест според нормата на чл. 37, ал. 2 от ДОПК, лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Съобразно разпоредбата на чл. 37, ал. 3 от ДОПК, органът е изпълнил задължението си и е поискал представянето на доказателства по ал. 2 в определен от него срок

Съгласно чл. 116, ал. 1 от ДОПК, в случая че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирания е да представи доказателства за изясняването им. В чл. 1, § 1, втора алинея от Регламент 904/210 на Съвета от 07.10.2010 г., са регламентирани правилата и процедурите, които позволяват на компетентните органи на държавите членки да си сътрудничат и обменят помежду си информация, която би подпомогнала правилното определяне на ДДС, мониторинга върху правилното облагане с ДДС, по специално по отношение на вътреобщностните доставки и борбата с измамите, в областта на ДДС. В чл. 7, § 1 от същия регламент се предвижда, че за тази цел, по молба на запитващия орган, запитания орган, предоставя цялата информация, която позволява правилното определяне на ДДС. Регламентът не поставя никакво конкретно право на данъчно задълженото лице да иска изпращането на информация, в случай че той не е в състояние само да представи доказателства, които да докажат негово право на освобождаване от ДДС /дело С-108/2017 на СЕС, т. 105, С-184/05 на СЕС, т. 30-34/. Както се каза и по-горе,

съгл. чл. 9, ал. 1 от ППЗДДС за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 3 от закона, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от закона следва да разполага с документ, удостоверяващ, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в тази държава членка. Този документ се издава от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. След представените доказателства не се открива документ, произхождащ от съответната компетентна администрация на друга държава членка и удостоверяващ, че процесните В. са обложени от жалбоподателя в друга държава членка, респективно водещ до неприложимост на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС. От цитираните норми е видно, че в тежест на жалбоподателя е да опровергае констатациите и изводите на органите по приходите, което не е сторил.

От изложеното по-горе следва извода, че за жалбоподателя като платец на данъка по В. на стоки по реда на чл. 62, ал.2 от ЗДДС е възникнало задължението да изготви протокол по чл. 117 от ЗДДС за начисляване на ДДС, което в случая не е сторено, поради което на основание чл. 86 от ЗДДС данъкът е станал изискуем.

По така изложените съображения жалбата на „Трансак“ ЕООД, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а атакуваният РА, като законосъобразен, издаден от компетентен орган в съответната писмена форма и при съобразяване на материалноправните разпоредби и процесуални правила – следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ от ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде задължен да заплати на ответната страна сумата в размер на 49 977,38 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответника по делото.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТРАНСАК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22220419005293-091-001/28.05.2020 г., издаден от М. С. Х. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите и Ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1342/31.08.2020 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за внасяне в размер на 1 527 267, 89 лв. за данъчен период м. 04.2019 г., в резултат на начислен ДДС в размер на 1 595 292,30 лв. за недекларирани от дружеството вътреобщностни придобивания /В./ и съответните лихви в размер на 161 224,51 лв.

ОСЪЖДА „ТРАНСАК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление на дейността: [населено място], [улица], ет. 3, да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 49 977,38 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: